

La gran capacitat de la gent gran per adaptar-se a la pandèmia

Un estudi constata que, malgrat les dificultats, la majoria ha superat amb èxit el confinament

La gent gran i la pandèmia | Alma, la xarxa social social

La Covid-19 ens ha posat a tots a prova. Ha revelat les nostres flaqueces, però també ha posat de manifest la força de la solidaritat i el poder de reacció dels sectors més vulnerables de la societat, especialment el de la gent gran. És l'hora de treure conclusions d'aquesta prova terrible i canviar l'enfocament per millorar la nostra atenció. Amb aquesta òptica, el **Programa per a Gent gran** (https://fundacionlacaixa.org/ca/programa-gent-gran-la-caixa/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=), sota la direcció científica del doctor Javier Yanguas, ha elaborat un informe per analitzar les conseqüències del virus i proposar línies innovadores d'atenció als més grans.

Ho aborden a **Alma, una nova manera de parlar de la realitat social** (https://miradesambanima.org/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=). Amb actitud i optimisme. Des de la diversitat. I a partir de les històries de la **Fundació "la Caixa"** (https://fundacionlacaixa.org/ca/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=). Alma, la xarxa social social vol ser també un punt de trobada de les infinites realitats socials del nostre món.

[noindex]

Les xifres canten: la pandèmia ha suposat un terratrèmol (social, sanitari, econòmic?) sense

precedents en la història recent d'aquest país, amb unes conseqüències indiscutibles per a la salut i el benestar de la gent gran. Però tot i que això és així, a l'**informe ?Apunts sobre l'estratègia del Programa per a Gent gran en relació amb la Covid-19?**

(<https://fundacionlacaixa.org/documents/10280/1477443/apuntes-programa-personas-mayores-covid19.pdf>) de la Fundació ?la Caixa? es destaca que, encara que lògicament hagin augmentat els nivells de por, soledat o preocupació pel futur, una immensa majoria de la gent gran, malgrat les dificultats, continua satisfeta amb la seva vida i ha demostrat tenir prou recursos personals per fer front a les dificultats que els ha plantejat el confinament i la pandèmia.

Javier Yanguas, director científic del Programa de Gent gran de la Fundació ?la Caixa?, destaca que, a més d'analitzar les conseqüències de la Covid-19, l'estudi subratlla la necessitat d'establir línies innovadores i nous enfocaments en les intervencions per millorar les condicions de vida d'aquest segment de la població.

De les entrevistes fetes a 3.000 usuaris del programa, se'n desprèn que un terç d'aquestes persones viuen soles, un factor d'una gran importància per viure una experiència tan exigent com la del confinament. ?El que es fa més difícil de calibrar ?incideix Yanguas- és el sentiment de soledat. Durant la pandèmia hem estat aïllats, hi ha una relació estreta entre aïllament i soledat, però no és el mateix. A més, és més fàcil mesurar l'aïllament, que és un element objectiu, i molt més difícil conèixer i valorar els sentiments de soledat.?

La major part de la gent gran, malgrat les dificultats amb què s'ha trobat, ha passat amb èxit el confinament.

El document revela que més d'un terç dels enquestats han tingut pensaments negatius, fruit de l'ansietat, de la tristesa i de l'aïllament mateix; i vuit de cada deu declaren sentir por pel futur. Aquesta por pel futur no és pel seu, de futur, sinó pel de les pròximes generacions. ?És molt significatiu que aquestes persones (les vulnerables al virus) tinguin més por pel futur dels fills (els invulnerables al virus) que pel propi.?

Les conseqüències negatives produïdes per la pandèmia són, per tant, importants, però no ens haurien d'impedir veure el que per a Javier Yanguas és un element molt destacable en l'anàlisi d'aquesta experiència. I és que la major part de la gent gran, malgrat les dificultats amb què s'ha trobat, ha passat amb èxit el confinament.

Una altra gran lliçó d'aquesta pandèmia és que la responsabilitat individual no es pot deslligar de la col·lectiva: ?La pandèmia ha posat de manifest que tots som vulnerables, no tan sols la gent gran, i que tenim un destí comú i compartit. D'aquesta, en sortim junts o no en surt ningú, de manera que tenim una responsabilitat individual en un futur comú i compartit?.

[noticia]208426[/noticia]

L'informe també és una invitació a canviar certes inèrcies en la gestió del suport a la gent gran: ?Al llarg dels últims 20 anys ens hem basat en models molt centrats en l'activitat, en el concepte de fer. Però a mesura que la vellesa s'allarga en el temps, ?fer? queda obsolet, necessitem models basats en el concepte de ?ser?, en el desenvolupament d'un projecte personal amb sentit i significat, i no en el simple activisme. Necessitem donar sentit a allò que fem?.

Així doncs, cal establir nous projectes en la vellesa i dotar-se de les eines necessàries per dur-los a terme. ?Tenim en marxa diversos projectes, des de la digitalització dels continguts fins a la reconversió dels centres de gent gran, i també estem establint uns models d'intervenció per ajudar

la gent gran a superar les pèrdues i la soledat causades per la Covid-19.?

El programa també pretén que la vellesa es vinculi al bé comú, especialment tenint en compte l'augment d'aquest segment de la població: "No podem prescindir de l'aportació d'un col·lectiu que aviat (cap al 2030) representarà prop del 25% de la població", assegura Yanguas. La societat tendeix, en efecte, a infravalorar les capacitats de la gent gran i a no valorar tants anys d'experiència.

"Crec que no ha estat justa ni la infantilització ni la sobreprotecció ni l'oblit de la gent gran durant la pandèmia"

"Crec que no ha estat justa ni la infantilització ni la sobreprotecció ni l'oblit de la gent gran durant la pandèmia. No els hem tractat com a adults amb plens drets que són, persones absolutament capaces (exceptuant situacions de dependència severa i deteriorament cognitiu, per exemple) de dirigir la seva vida?. La vulnerabilitat física respecte del virus hi és, però això no vol dir que la vulnerabilitat física sigui també vulnerabilitat psicològica o social. "La gent gran ha continuat sent, en molts casos, el centre de gravetat de la solidaritat familiar i ens ha donat grans lliçons de vida.?"

Simone de Beauvoir en el llibre *La vellesa* afirmava que "ens neguem a reconèixer-nos en la persona gran que serem?", i demanava: "reconeguem-nos en aquell vell, en aquella vella?". "Crec que és essencial projectar-nos en la persona gran que serem per acostar-nos-hi encara que sigui una mica i poder comprendre com a mínim una part de la vellesa i de la vida?", diu Yanguas. Una anècdota: "Vam trucar des del Programa de Gent gran a una senyora de 93 anys de Barcelona per veure com estava i quan li vam preguntar si això de la pandèmia era com una guerra, va riure. Va dir que una guerra com la que ella havia viscut era un fet molt més greu. Que això (és a dir, la pandèmia), no tenia res a veure amb una guerra, que ho passaríem malament, però que ho superarem?".

[noticiadiari]2/202622[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/203538[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/204686[/noticiadiari] [noautor]